

Miből lett a Pöttyös Bogár...

Hol volt, hol nem volt, volt egykor egy lapos tetejű, nem éppen szemrevaló Ház, ahova csapatostul jártak a fiatalok...nem véletlenül, hisz nekik építették, de még csak nem is sejtették a létrehozói, hogy olyan helyszínt teremtettek, mely szellemi bölcsője lett több, máig meghatározó kulturális irányzatnak és eseménynek. A Ház” külső helyszíne” a Marika presszó , ahova rendezvények előtt-alatt-helyett-és után jártunk, itt mindenki ismert mindenkit, Szombathelyi Lacit innen vitték a rendőrök sokszor már az első feles / cserkő/ előtt kmk-ért a fogdába... ahol József Attila versek mormolásával múlatta az időt 30 napig. A Házban meg ott volt Rüttyi phonodája, földi halandó számára elérhetetlen LP-ek tárházával és Jenő hetente vagy két hetente felhangzó mondata: Gyertek a jazz klubba, mert koncert lesz! Ez annyit jelentett, hogy pár székkal odébb ültünk, és akkor még számunkra ismeretlen muzsikuskok zenélését hallgattuk. A Ház volt „ második otthonunk” , ha semmilyen programot nem kínált, akkor is ott akartunk lenni, egyszer a Paál fivérek kezdeményezésére még karácsonyi / cenzúrázott / műsort is rittyentettünk magunknak...Sok-sok felejthetetlen és mára már mégiscsak elfeledett film, koncert, barátság ,szerelem ...önfeledt együttlét színtere volt a Ház

Aztán egyszer csak 82-ben -életem első nyugati útján, Jenő szervezésében- Hans Falbe kocsmájába n találtam magam Usanyival, Arival, Stokival.....a jazz fesztiválon fellépők – Braxton, D. Murray, Joseph Jarman, Lester Bowie ensemble, Szabados trio.... Még ugyan ebben az évben Győrben játszott Braxton és akkor valami olyan dolog vette kezdetét, ami lehetővé tette számunkra a „szabadság-életérzés” megélését a vasfüggöny-akkoriban ezt a szót nem ismertem-keleti oldalán.

...és 10 év múlva a diófa árnyékában, a mi kocsmánk udvarán Ari, Jenő ,Feri és én feltaláltuk a Bilibáncsot...Tudós Nagy Ferenc áldását kérve/kapva 2016-ban mi is a 25-diket tartjuk , vagyis a Mediawave Pöttyös Bogara 1 évvel fiatalabb a Madárnál

...évekig együtt röpült Madár és Pöttyös Bogár, hol magasan, néhol mélyrepülésben...de röpült...

Sok bogaras megmártózott a Rába vízében, zenélt, táncolt, mímelt, tapsolt, dalolt a diófa alatt, szüzek vérüket adva szentelték meg a ligetet, hogy a folyó mindörökké tudja és őrizze titkukat.....

Volt sok akadály, Akadályozó, de mindig többen voltunk Bogarasok...akik újra és újra szerettük átélni azt, hogy részesei lehetünk egy olyan „művészetélménynek”, mely az adott

[REDACTED]